Guvernul sprijină băncile falimentare PAG. 2

O NOUĂ LISTĂ A RUŞINII PAG. 3

Stenograma şedinţei de guvern din ziua de 16 iunie 1990 PAG. 4-5-6

TELEGRAFIC TELEGRAFIC TELEGRAFIC PAG. 7

ILAŞCU LIBER! PAG. 8

VREMEA

DREPTEI NAŢIONAL - CREŞTINE

Anul IV nr. 34 18 mai - 21 iunie 2001 8 pagini 1500 lei

EDITORIAL

Mereu în actualitate, dosarele

Efortul autorităţilor şi a unei mari părţi din clasa politică pentru a potoli setea de cunoaştere a societăţii româneşti şi zelul CNSAS de a „linge dosarele" oamenilor noştri politici s-au dovedit zadarnice.

Ironiile primului ministru la adresa celor care vor să ştie cine au fost poliţişti în vremea lui Cuza sau informatorii lui Burebista şi îndemnul aceluiaşi premier de a renunţa la scotocirea trecutului întrucât avem „destule probleme de rezolvat astăzi" au fost făcute în acelaşi timp cu publicarea de către CNSAS a unei noi liste de colaboratori şi ofiţeri de Securitate, dintre parlamentarii perioadei 1992-2000.

Un scandal puternic mediatizat a fost dezvăluirea faptului că Dan Amedeo Lăzărescu, senator liberal, a fost un colaborator plătit al Securităţii încă din anul 1949.

Executat într-o emisiune de televiziune de tandemul Mircea Dinescu – Cristian Tudor Popescu, acest fost model de rezistenţă împotriva comunismului s-a apărat pretinzând că „şi-a făcut datoria faţă de România" şi că este victima Securităţii care nu este nici acuzată nici urmărită prin reprezentanţii săi din parlament.

Şi, din păcate, acest caz nu este singular, alţi doi fruntaşi ai partidului liberal, Mircea Ionescu Quintus şi Alexandru Paleologu au figurat pe statele de plată ale Securităţii pentru „serviciile prestate".

Tristeţea care ne cuprinde acum la aflarea unor asemenea lucruri nu stă în faptele şi persoanele implicate atunci, ci în felul în care ele reacţionează în prezent. Ar fi fost simplu şi creştineşte ca împricinaţii să recunoască în faţa semenilor lor că au greşit şi acum, cu întârziere, să-şi ceară iertare.

Zilele trecute până şi infailibilul Papă a cerut iertare în numele Bisericii Catolice lui Dumnezeu pentru nedreptăţile şi violenţele săvârşite împotriva ortodocşilor, în special în timpul Cruciadei a IV-a. Oare cei care au greşit faţă de poporul român prin colaborare cu Securitatea, această instituţie represivă şi criminală sunt, mai catolici decât Papa şi nu au pentru ce să-şi ceară iertare?

Faţă de care Românie şi-a făcut datoria Dan Lăzărescu şi cei deopotrivă cu el? Faţă de regimul comunist poate, nu faţă de ţara şi poporul din care fac parte şi pe care le-au vândut.

Apărarea stângace pe care o face *pro causa* acest intelectual subţire este de la început viciată. „Vor rămâne nescoase la iveală dosarele torţionarilor, conducătorilor penitenciarilor şi ale membrilor KGB. Aşa încât, victimele ideii lui Ticu Dumitrescu sunt exclusiv membrii partidelor istorice", susţine Dan Amedeo Lăzărescu.

Cu alte cuvinte nu daţi la iveală dosarele noastre ci ale celor mai răi decât noi şi care acţionează şi astăzi. Ceea ce, încă o dată, este întristător la aceşti oameni este lipsa judecătorului interior care să le cântărească faptele.

Trufia de a avea întotdeauna dreptate le dă o conştiinţă liniştită. În felul acesta ei se plasează în tabăra celor pe care-i consideră adversari, a securiştilor declaraţi şi mândri de apartenenţa lor şi care cred şi ei că „şi-au făcut datoria faţă de România". Ei, securiştii, consideră că „şi-au făcut datoria faţă de România" şi declară public acest lucru.

Şi cum ei formează şi influenţează clasa politică şi oligarhia financiară, cele două puteri reale ale momentului, felul lor de a gândi este preluat de o mare parte a societăţii româneşti.

Până când PCR şi Securitatea nu vor fi prezente în conştiinţa oamenilor noştri ca organizaţii criminale, implantate la noi cu forţa de o putere imperialistă străină, acestea vor domina conştiinţa colectivă, iar colaboratorii Securităţii vor fi trataţi cu blândeţe şi vor găsi justificări pentru activitatea lor trecută.

Nicolae Henegariu

•punctul negru•

PATRIA MUMĂ

Veteranii de război din armata română ce trăiesc în Basarabia nu primesc pensie nici de la statul moldovean şi nici de la patria mumă.

Luptătorii anticomunişti din mişcarea de rezistenţă nu au primit după 1989 nici grade militare, nici pensii şi nici vreo medalie pentru faptele lor de arme, în schimb au primit ani grei de închisoare, atunci când nu au fost condamnaţi la moarte şi executaţi.

Toate acestea au venit de la patria mumă încăpută pe mâinile clasei politice corupte şi ale oligarhiei neruşinate, alcătuită din comunişti, securişti şi alţi tâlhari şi profitori.

Patria mumă...

Guvernul sprijină băncile falimentare

Această acţiune a început cu circulara Ministerului Justiţiei prin care se cerea Curţilor de apel suspendarea acţiunilor judiciare de lichidare a băncilor falimentare, un amestec inadmisibil al executivului în treburile justiţiei. A urmat discutarea în guvern a unei ordonanţe de urgenţă prin care hotărârile judecătoreşti de declanşare a falimentului, deci de lichidare a băncilor insolvabile, sunt anulate. Cum ordonanţa de urgenţă necesită avizul Băncii Naţionale şi cum aceasta pregetă să îl dea, întrucât politica guvernului Isărescu a mers în direcţia lichidării băncilor falimentare, iar actualul guvern vrea restructurarea băncilor în dificultate ceea ce înseamnă subvenţionarea lor într-o formă sau alta, de la buget, calea de rezolvare prin ordonanţă este pentru moment blocată. Aceasta cu atât mai mult cu cât fostul prim-ministru este guvernator al Băncii Naţionale şi este de presupus că îşi va continua politica de lichidare a băncilor falite.

Întrucât judecătorul sindic desemnat pentru soluţionarea plângerii făcute de BNR şi CEC, principalii creditori ai Băncii Dacia Felix, a încredinţat deja lichidarea acesteia din urmă firmei Price Waterhouse Coopers, guvernul, atât de grijuliu pentru soarta BDF, a emis prin secretariatul general, cu iscălitura ministrului Şerban Mihăilescu, un nou act, cu destinaţia exclusivă Tribunalul Cluj, din care cităm: «Considerăm că suspendarea procedurilor de faliment este necesară până la apariţia acestui act normativ (ordonanţa de urgenţă – n.n.), dând posibilitatea guvernului să ia o decizie corectă şi conformă intereselor economiei româneşti». Guvernul confundă în mod voit «interesele economiei româneşti» cu interesele acţionarilor Băncii Dacia Felix, câţiva oameni de afaceri dubioşi din Israel constituiţi în aşa-zisul Grup Robinson şi care se oferă să plătească o treime din datoriile BDF către CEC şi Banca Naţională, restul datoriei urmând să fie trecut la capitolul pierderi şi suportat în cele din urmă de la buget. La prima vedere pare ciudat interesul guvernului pentru acţionari şi dezinteresul lui pentru creditori şi deponenţi, un guvern populist apărând întotdeauna cauza acestora din urmă. Dar asta numai la prima vedere, întrucât guvernul are nevoie de bănci docile care să fie binevoitoare şi să-i facă jocul. Privatizarea băncilor de stat se accelerează la cererea Uniunii Europene, ultima mare bancă de stat, BCR, fiind în pregătire; guvernul şi PDSR sunt în căutarea unor bănci privatizate dar vulnerabile financiar, care pentru ştergerea unor datorii sunt dispuse să facă o politică de creditare riscantă, în favoarea unor întreprinderi de stat falimentare şi ele. Astfel se spune că Banca Dacia Felix a acordat un important credit unei mari întreprinderi de stat braşovene. Recunoştinţa guvernului PDSR va fi probabil ştergerea a două treimi din datoriile Băncii Dacia Felix către CEC şi Banca Naţională, deci guvernul va câştiga şi statul va pierde.

Ştiri de ultimă oră indică cedarea guvernatorului Mugur Isărescu în faţa exigenţelor guvernului şi acceptarea tranzacţiei propuse de grupul Robinson. Este un târg, guvernul îşi vede ordonanţa promovată prin avizul BNR, iar Mugur Isărescu îşi consolidează poziţia până acum nesigură de guvernator al BNR. Purtătorul de cuvânt al Băncii Dacia Felix a descris astfel oferta acestei bănci: plata cash a sumei de 15 milioane dolari în contul datoriei către CEC şi BNR, plata altor 7,5 milioane dolari în decursul a 5 ani, precum şi «iertarea» de către BDF a datoriilor unor întreprinderi de stat (IAR Ghimbav, Roman Braşov), cărora le acordase credite în valoare de 2 milioane dolari. Este, se pare, ultimul act al ingineriei financiare de la Banca Dacia Felix, în care guvernul şi BNR optează pentru salvarea acţionarilor şi ruinarea deponenţilor.

Cât ne costă aderarea la UE?

Un studiu realizat de specialişti independenţi analizează costurile aderării României la UE.

Acest studiu a fost prezentat la începutul lunii mai de către Centrul Român de Politici Economice la seminarul organizat de fundaţia Bertelsmann.

Studiul se opreşte cu precădere asupra evoluţiei şi orientării comerţului României şi constată că 63,7% din exporturi merg către ţările UE iar 56,2% din importuri provin din aceleaşi ţări, contribuţia externă a UE la comerţul extern al României situându-se la nivelul de 59,6%.

Producţia pe ramuri industriale va fi diferit afectată în perioada de integrare a României în UE. Şansele de dezvoltare cele mai mari le au prelucrarea primară a lemnului şi tehnologia informaţională. Sectoarele de producţie care în perspectivă pierd teren din punct de vedere al exportului sunt chimia, mineritul şi exportul de mobilă.

O situaţie specială o au exporturile de textile şi încălţăminte care acum sunt prioritare, dar fiind făcute în sistem lohn, cu materiale importate, vor deveni nerentabile, exportul fiind numai al manoperei, ieftină în prezent, dar cu tendinţe de creştere în viitor.

Profitul în acest sector de activitate este şi va rămâne mic şi datorită concurenţei produselor din această categorie din Orient şi Extremul Orient.

Exportul produselor siderurgice, de metalurgie şi maşini unelte este nesigur întrucât depinde de contingentele negociate cu UE.

O flexibilitate suficientă din partea acesteia ar permite dezvoltarea exporturilor ţinând cont de aceeaşi mână de lucru ieftină de care dispunem.

O condiţie greu de realizat în negocierile cu UE o constituie dosarul agricol. În ultimii 10 ani tendinţa de ruralizare a forţei de muncă a căpătat amploare. Criza producţiei industriale, lipsa de comenzi, nerentabilitatea marilor întreprinderi industriale precum şi retrocedarea terenurilor agricole au dus la întoarcerea în agricultură a foştilor ţărani veniţi la oraş în ultimele 2-3 decenii ca urmare a industrializării socialiste.

Ponderea forţei de muncă ocupate în agricultură în UE este de 3% în ţările nordice şi 9,3% în ţările sudice, în timp ce ţările candidate la aderare înregistrează proporţii substanţial mai mari – Cehia 5,7%, Ungaria 7,9%, Polonia 20,5%, Bulgaria 24,3% şi România 37,5%. Polonia are mari dificultăţi în procesul de aderare deşi a redus în ultimii 7 ani cu jumătate de milion numărul lucrătorilor din agricultură.

În aceste condiţii aderarea la UE a Poloniei este problematică şi cu atât mai mult este aderarea României care ar trebui, după criteriile UE, să-şi reducă populaţia activă din agricultură cu 860.000 de oameni, ceea ce reprezintă 17% din totalul actual al forţei de muncă.

Studiul este util pentru conştientizarea avantajelor, dezavantajelor şi dificultăţilor în procesul de integrare al României în UE. În special negocierea dosarului agricol va fi piatra de încercare şi un obstacol greu de depăşit.

• **Evaluarea economiilor în tranziţie** este titlul unui studiu elaborat de agenţia de rating Standard & Poor's care plasează România pe un loc codaş printre statele în tranziţie, în ce priveşte investiţiile străine.

Economia românească a avut cele mai slabe rezultate în domeniul reformelor şi macrostabilizării, comparativ cu majoritatea ţărilor aflate în tranziţie, în Europa Centrală şi de Est, continuând să rămână fragilă, cu întreprinderi de stat care produc pierderi, şi cu un sector bancar vulnerabil. Cu toate acestea Standard & Poor's a modificat de la stabil la pozitiv ratingul privind investiţiile străine în România la începutul lui martie 2001, ţinând seama de angajamentele luate de Guvernul de la Bucureşti pentru integrarea în structurile europene. Îmbunătăţirea ratingului este justificată, potrivit agenţiei, de creşterea vizibilă a exporturilor precum şi a PIB cu până la 2% în anul 2000, în timp ce PDSR se plânge de «greaua moştenire» lăsată de guvernul Isărescu.

• **Potrivit Comisiei Europene**, previziuni date de curând publicităţii arată că România va avea anul acesta o inflaţie de 36,7% şi nu de 25% cât s-a prevăzut în legea bugetului. Pentru anul 2002 se prognozează o inflaţie de 23,7%. Pentru comparaţie, inflaţia preliminată de CE pentru anii 2001, 2002 în ţările foste socialiste va fi de 16,5% în amândoi anii pentru Polonia, 18,4% respectiv 18,3% în Slovenia, 17,5% respectiv 16,3% în Bulgaria.

Ca de obicei, şi în materie de inflaţie deţinem lanterna roşie.

• **Economiile populaţiei cresc.** La sfârşitul lunii februarie ele erau de 46.923 miliarde lei, constituind peste un sfert din masa monetară. Şi depozitele agenţilor economici au sporit, ajungând la 19.372 miliarde lei, circa 1/10 din masa monetară. Depozitele în valută ale persoanelor rezidente, exprimate în lei, s-au majorat şi ele, fiind de 80.402 miliarde.

• **Rezerva valutară** a BNR a continuat să crească ajungând la sfârşitul lunii aprilie la 2,89 miliarde dolari. Rezerva de aur se ridică la valoarea de 889 milioane dolari.

• **Datoria externă a României** a crescut în ianuarie a.c. cu 1,65% faţă de luna precedentă, ajungând la 10,31 miliarde dolari. Datoria pe termen mediu şi lung era de 9,95 miliarde, iar cea pe termen scurt de 0,36 miliarde dolari. Rata serviciului datoriei externe şi exportului de bunuri şi servicii a fost la 31 ianuarie anul acesta de 16,2% comparativ cu 17,9% la 31 ianuarie 2000.

Contul curent a înregistrat în ianuarie 2001 un deficit de 107 milioane dolari, de 2,4 ori mai mare decât cel din perioada corespunzătoare a anului trecut şi se datorează în principal deficitului balanţei comerciale precum şi unui sold negativ de 5 milioane dolari la serviciile din turism. Datoria publică şi public garantată a fost de 7,04 miliarde dolari, iar cea privată de 2,91 miliarde dolari.

• **Salariul mediu pe economie** a fost în luna martie 2001 de 2.819.240 lei net şi 3.717.275 lei brut, în creştere faţă de luna precedentă cu 8,6%, respectiv 8,9%.

Pe primul loc se situează industria tutunului cu o creştere de 54% a salariului net de la o lună la alta!

O NOUĂ LISTĂ A RUŞINII

Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a dat publicităţii a doua listă a securiştilor şi colaboratorilor Securităţii ce au fost parlamentari între 1996-2000 şi a candidaţilor la alegerile generale din 2000. Din prima categorie fac parte:

– Dan Amedeo Lăzărescu, PNL
– Eugen Hilote, PNŢCD
– Silviu Petrescu, PNŢCD
– Vasile Vetişanu, PNŢCD

Toţi aceştia au desfăşurat activităţi de poliţie politică. Dan Amedeo Lăzărescu a primit şi bani pentru această «colaborare», semnând numeroase ştate de plată.

Candidaţii la alegerile generale de anul trecut, care au desfăşurat activităţi de colaborare cu poliţia politică sunt, printre alţii:

– Gogoaşă Edu-Vasile, PRM
– Marinescu Corneliu, CDR-2000
– Mateescu Mihai, ApR
– Medreaga Nicolae, Alianţa Naţională
– Mitroi Paul, PNL
– Olaru Nicolae, AN
– Popa Dumitru, AN
– Popescu V. Ion, AN
– Tcaciuc Ştefan, Uniunea Ucrainenilor
– Toma Dorel, ApR

Menţionăm că Paul Mitroi nu este aceeaşi persoană cu Avocatul Poporului, Paul Mitroi.

Candidaţii care au colaborat cu Securitatea dar a căror activitate nu poate fi argumentată ca poliţie politică sunt:

– Buda Grigore, Alianţa Naţională
– Codre Florin, AN
– Drăghici Dan, CDR-2000
– Horia Ioan, AN
– Koszti Ioan, PD
– Szente-Lianopolos Bela-Ladislau, CDR-2000

Dan Drăghici este una şi aceeaşi persoană cu preşedintele sindicatului PROPACT.

Candidaţii care au lucrat nemijlocit cu Securitatea sunt:

– Andrei Zeno, PRM
– Badea Dumitru, PRM
– Bălaşa Paul, PRM
– Borda Ioan, PDSR
– Bucur Constantin, PRM
– Măgureanu Virgil, Alianţa Naţională
– Marc Tiberiu, PDSR
– Munteanu Nicolae, PDSR
– Priboi Ristea, PDSR
– Vitan Nicolae, PRM

Remarcăm prezenţa pe această listă a «echidistantului» fost director al SRI Virgil Măgureanu şi a spionului «patriot» Ristea Priboi.

Preşedintele CNSAS Gheorghe Onişoru a declarat că acestea sunt rezultatele finale ale cercetării candidaţilor la alegerile din anul 2000.

Avem curiozitatea de a şti unde sunt dosarele lui Adrian Păunescu şi Corneliu Vadim Tudor, ale căror legături cu Securitatea sunt de notorietate dar dovezile scrise au dispărut. Se pare că şi dosarul lui Petre Roman nu e de găsit. Nu cred CNSAS şi SRI că aceste dosare ar trebui date în urmărire generală? Ion Ilici Iliescu a fost, printre altele, prim-secretar de judeţ şi, în această calitate, avea control asupra organelor locale de Securitate. Care aceasta nu-i spune ceva CNSAS despre legăturile Preşedintelui cu fosta Securitate?

• **Ion Iliescu campion...** la graţieri. În timp ce justiţia nu mai pridideşte cu condamnările, iar primul ministru se angaja ferm în programul de guvernare să lupte împotriva infracţionalităţii. Preşedintele a semnat în primele patru luni ale anului nu mai puţin de cinci decrete de graţiere. Au fost graţiate 60 de persoane din care 26 condamnate pentru furt calificat şi complicitate, 8 pentru înşelăciune, 8 pentru nerespectarea hotărârilor judecătoreşti, 5 pentru lovire, 4 pentru delapidare şi trafic de influenţă, 3 pentru trafic de stupefiante, 2 pentru fals în înscrisuri, câte una pentru conducere fără permis, tăiere de arbori, violare de domiciliu, gestiune frauduloasă. Poliţia îi prinde, Justiţia îi condamnă, puşcăria îi conservă... Preşedintele îi eliberează.

• **Radu Feldman Alexandru**, liderul grupului liberal din Senat, a fost apucat de grija diplomaţiilor români. Ei sunt privaţi de asigurare medicală, asigurarea românească nefiind valabilă în străinătate, condiţiile de locuit sunt «precare», iar salariile le sunt «blocate» pe timpul şederii lor la post, ei trebuind să suporte din buzunarul propriu sume considerabile, inclusiv pentru revenirea în ţară. Dacă lucrurile stau astfel, îl rugăm pe Radu Feldman Alexandru să ne lămurească de ce diplomaţii noştri aleargă după un post în străinătate şi nu tânjesc după confortabila pensie din ţară?

• **Pornografie la vârf.** La lansarea revistei destul de porno «Hustler», consilierul prezidenţial Eugen Mihăiescu şi secretarul de stat la Ministerul Culturii Ion Antonescu au fost surprinşi de fotografi în posturi libidinos indecente. Interpelaţi de ziarişti, cei doi au răspuns cu suficienţă şi superbie că au participat ca persoane particulare şi nu ca oficiali. Preşedintele şi Ministrul Culturii şi Cultelor i-au criticat părinteşte, iar primul-ministru i-a trasat ca sarcină secretarului de stat Ion Antonescu să prezinte guvernului în termen de o lună un proiect de lege care să îngrădească răspândirea pornografiei. Presupunem că Bombonel alias Adrian Năstase a sesizat hazul pedepsei pe care i-a acordat-o lui Ion Antonescu.

• **Curăţenie în Justiţie?** Biroul de presă al Parchetului General face cunoscută arestarea procurorului Cristian Bojincă pentru a fi primit de la traficantul de armament Shimon Naor alias Herscovici Simon suma de 5000 dolari spre a-i da mai departe judecătoarei Zorilă de la Tribunalul Bucureşti pentru a-l pune în libertate pe traficant şi a-i fixa un termen de judecată cât mai lung, ceea ce s-a şi întâmplat.

Procurorul Bojincă i-a transmis banii prin soţia sa, colegă cu judecătoarea Zorilă. Mai este dată în urmărire generală şi avocata lui Naor, Lidia Peter, Naor însuşi fiind fugit în Israel. În dosarul Naor mai apar şi numele a doi ziarişti de la un cotidian central precum şi alte nume de magistraţi şi avocaţi.

Un alt caz de arestare a unui magistrat este al lui Valentin Acatrinei, preşedinte al Judecătoriei sectorului 2, acuzat că a primit 2500 dolari din care i-a înmânat 500 dolari judecătoarei Rodica Fesiuc de la Curtea de Apel Bucureşti pentru a admite recursul unui inculpat împotriva arestării. Nu mai ştim cum e bine, *fiat justiţia pereat mundus* sau *fiat mundus pereat justiţia*.

• **Vasile Vetişanu**, fost deputat naţional-ţărănist în legislaturile 1992-2000, a dat Securităţii note informative „extrem de periculoase" despre Corneliu Coposu. Notele au fost găsite de CNSAS în dosarul de Securitate al lui Corneliu Coposu. Vetişanu a absolvit Facultatea de Filozofie a Universităţii Bucureşti în 1964, iar în 1972 şi-a luat doctoratul. Încă o dezamăgire şi un trădător în rândurile naţional-ţărăniştilor.

• **Fraude la STS?** Informat de SRI, CSAT a dispus un control de gestiune la Serviciul de Telecomunicaţii Speciale. Ancheta a stabilit lucruri neplăcute pentru conducerea instituţiei şi pentru şeful ei, generalul Dorelu Ţărmurean. Astfel s-au constatat achiziţii de imobile la preţ supraevaluat, avansuri pentru lucrări nicicând realizate, favorizarea la licitaţii, plata unor lucrări adiţionale supraevaluate şi ele. Aedificia Carpaţi, favorizată băneşte de generalul Ţărmurean, a pus umărul la renovarea gratuită a locuinţei acestuia. O altă firmă, nenominalizată în raport, a plătit o excursie la Hanovra pentru 28 de şefi din STS şi membri ai familiilor acestora. Nepoata generalului Ţărmurean, Valeria Diana Bonca, a fost angajată la STS şi trimisă în Franţa la studii pe cheltuiala STS, deşi studiile acesteia nu intrau în profilul activităţii STS. Fraudă şi nepotism în serviciile speciale ale statului. Numai aici?

• **60 miliarde lei,** la atât se ridică prejudiciul suportat de SIDEX Galaţi de pe urma contractelor încheiate cu firmele căpuşă. În anul 2000 a început anchetarea celor vinovaţi de încheiere de contracte pentru livrare de tablă pe credit şi nu cu plata cash aşa cum prevedeau hotărârile Consiliului de Administraţie. Vinovaţi pentru această gaură financiară sunt vicepreşedinte al CA Flaviu Moldovan şi director comercial Mircea Drozan, care au făcut-o pentru o mită dovedită de 20.000 mărci şi 380 milioane lei. Împricinaţii sunt anchetaţi de aproape un an, când în arest, când în libertate. Competiţia sportivă care la noi este furtul averii publice continuă neabătut.

• **Privatizare frauduloasă?** Garda Financiară Mureş a sesizat organele în drept asupra privatizării la finele anului 2000 a societăţii TESTSUIN SA Gorneşti. Contractul de vânzare, cu semnătura ministrului de atunci al Agriculturii Ioan Mureşan, fixa preţul tranzacţiei la 1,9 miliarde lei, deşi capitalul social al societăţii vândute era la acea dată de 27 miliarde lei. Cercetările sunt în curs.

FID

În curând se vor împlini unsprezece ani de la represiunea din Piața Universității, pe care autoritățile FSN au denumit-o, pudic, «evenimentele din 13-15 iunie 1990». Cu acest prilej, Frontul Salvării Naționale, care câștigase alegerile din 20 mai ale aceluiași an, a reușit prin violență și teroare, cu «sprijinul minerilor», să zdrobească opoziția și să-și consolideze regimul neocomunist, «democratic ales».

La 13 februarie 2001 ziarul România liberă a publicat stenograma ședinței de guvern din ziua de 16 iunie 1990, un document care spune multe atât despre intențiile regimului cât și despre modul de gândire al membrilor Guvernului de atunci. Reproducem fără alte comentarii textul stenogramei ce se referă la «evenimentele din 13-15 iunie 1990».

Stenograma

ședinței de guvern din ziua de 16 iunie 1990

Ședința a început orele 15:00.

Domnul Petre Roman: Îmi pare rău că ne întâlnim în situația aceasta postdramatică și, înainte de orice, trebuie să facem o informare în legătură cu evenimentele din ultimele zile, după care eu vă propun să adoptăm o declarație a guvernului în plen cu privire aceste evenimente și la măsurile care sunt necesare și poziția noastră principală pentru viitor.

Nu am avut posibilitatea să vă informăm în mod direct, de aici, de la guvern, asupra evenimentelor, ceea ce ar fi fost foarte util și normal, dacă ar fi existat un organism care să se ocupe de asemenea lucruri.

Aparent nu era o urgență în ultimele luni, dar se vede că ar fi fost util să-l organizăm și, în orice caz, în viitoarea configurație trebuie – ca în orice alt guvern – să existe un departament al informațiilor, în rândul căruia să existe și un colectiv, un birou care să se ocupe cu legătura rapidă și imediată de informare a membrilor guvernului în legătură cu evenimentele care se desfășoară și, în acest mod, fiecare ministru ar fi putut ști mai exact ce se întâmplă și ce are de făcut.

Eu aș dori să vă fac, pe scurt, o mică prezentare a derulării evenimentelor, ca să aveți o imagine a situației cu care am fost confruntați și v-aș face, după aceea, câteva propuneri pentru declarația pe care consider că trebuie să o adoptăm și, evident, să discutăm părerile dumneavoastră în legătură ce această chestiune.

Deci, în succesiunea evenimentelor, trebuie început cu momentul în care, în baza comunicatului Procuraturii Generale, plecând de la evenimentele din 11 și 12 iunie, s-a constituit sub o formă concretă, temeiul legal pentru înlăturarea focarului din Piața Universității, infecția putem spune, atât politică, cât și sanitară, după câte am constatat noi, de acolo.

După cum cunoașteți, în 11 iunie a.c., guvernul – înțelegând prin aceasta că este o acțiune la care ne asociem cu toții – a făcut o ultimă încercare de a dialoga cu cei din Piața Universității. Dialogul a fost inițiat de către noi, cu participarea domnilor Sever Georgescu, șeful Secretariatului General al Guvernului, Radu Dop, adjunct al ministrului sănătății, și Vladimir Constantinescu, director în Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor. Dialogul nu s-a putut desfășura decât cu câțiva reprezentanți ai greviștilor foamei; a decurs normal, civilizat, corect, cu o declarație pe care ați văzut-o. În acest timp însă, am fost supuși, în stradă, unei presiuni a acestor organizații, despre care acum putem afirma, fără nici o îndoială, cu caracter extremist și cu concepții violente cu privire la practicarea pozițiilor politice, care a degenerat într-o încercare de a pătrunde în clădire. Încercarea a fost respinsă, după ce am adus trupe de poliție și trupe militare. În aceeași zi s-au dus la televiziune și, tot printr-o încercare destul de dură, unul din liderii lor – un anume Märieș – a avut o discuție cu președintele Televiziunii, Răzvan Theodorescu, și i-a reafirmat, în prezența a 10 ofițeri de poliție și militari, să nu-și facă iluzii că va veni acolo cu 50.000 de oameni și că mai devreme sau mai târziu îi va lichida fizic atât pe Iliescu, cât și pe el personal.

În ziua următoare, aceste asociații au transmis un ultimatum guvernului ca să demisioneze, și să părăsească puterea, întrucât are cine să conducă această țară, iar noi nu suntem îndreptățiți să o facem.

În ziua de 12 iunie a apărut comunicatul Procurorii Generale cu privire la temeiul legal pentru intervenția forțelor de poliție și înlăturarea situației din Piața Universității. Forțele de poliție au avut acordul nostru pentru a interveni. Ei s-au organizat corespunzător pentru aceasta, a fost o organizare foarte eficientă din acest punct de vedere, nu s-au semnalat, în decursul dislocării locului, incidente notabile. Au fost arestate 263 persoane de acolo, nu cu violență, nu a fost necesară. Au fost unele încercări, dar au fost anihilate foarte simplu – cei care purtau cuțite au fost reținuți și duși într-un loc de arest, nefiind încă în stare de arest, ci numai în stare de reținere. Poliția a blocat căile de acces, și a introdus echipele de curățenie; totul decurgea frumos și bine. Au apărut însă și riposte care păreau de natura celor la care ne așteptam, adică huiduieli la adresa Poliției, înjurături, nimic realmente grav, după care, în zona Biserica Enei, către ora 14.00, lucrurile au început să capete o cu totul altă tentă. Deci o serie de indivizi făceau niște tururi și adunau grupuri-grupuri de oameni. Era în mod evident o intenție de a organiza ceva concret. Au început să apară aruncări de pietre, un fel de luptă ceva mai declanșată, dar încă în limite, să zicem, previzibile. La un moment dat însă, brusc, s-a declanșat un cu totul alt scenariu prin aruncări de bombe incendiare. În acest moment, Poliția care era în zona respectivă – formată numai din militari în termen, care nu aveau arme – a cedat. Au cedat, din păcate, și ofițerii care îi conduceau, pentru că nu primiseră ordine pentru un asemenea scenariu și nu au avut curajul să intervină cu trageri de avertisment. Bandele – dar nu erau numai bande, erau și cetățeni excitați – au invadat Piața, și-au făcut meseria: au incendiat 6 autobuze mari, în toate colțurile Pieței, ale Poliției, și apoi au fost instigate să meargă la sediul Poliției Capitalei. Instigatorul principal, la ora 17,00 a fost Marian Munteanu, din balconul Universității. S-au dus și au început atacul în toată regula asupra Poliției Capitalei, mai întâi. Aici Poliția a fost surprinsă complet nepregătită în fața valurilor de aruncători de bombe incendiare. Aparent erau niște sticle cu benzină, asemenea sticle nu provoacă incendii însă, în interior aveau niște capsule, de fabricație occidentală, care amplificau efectul incendiar. Erau organizați în grupuri de câte 6, alimentați cu bombe incendiare și atacau în valuri, aruncând sticle incendiare, au pătruns în sediul Poliției Capitalei, au sechestrat pe cei pe care i-au găsit acolo. Cei care se aflau acolo au cedat moral și psihic și au ordonat, fără să consulte, eliberarea celor 263 reținuți dimineața, ceea ce nu a făcut decât să amplifice forța violenței. Aceasta a fost o greșeală gravă.

Deci au intrat în sediul Poliției Capitalei, și-au procurat arme și o cantitate de muniție, după care s-au dus la Ministerul de Interne. Scenariul era foarte clar: era locul unde se găseau arme. Evident că nu se punea problema să atace o garnizoană militară, pentru că ei știau că numai acolo poliția nu se mai găsește; la garnizoanele militare s-ar fi putut aștepta la o ripostă mai gravă.

Scenariul era clar: anihilarea forțelor de poliție, în prima fază și pătrunderea în sediul Poliției. La Ministerul de Interne s-a dus o luptă extraordinară ca ei să nu pătrundă. Au incendiat clădirea Serviciului Român pentru Informații, unde au pătruns până la etajul 2, incendiind, devastând și apoi au continuat asediul violent bandele dezlănțuite. Oamenii de mână erau formați din *țigani ai pegrei bucureștene*, cei care sunt purtătorii speculei, traficului, prostituției și care, în ultimele luni, s-au dezvoltat enorm din cauza faptului că Poliția nu a reușit să îi anihileze și să-și facă datoria. Eu acest lucru l-aș imputa Poliției, pentru perioada care a trecut faptul că au cedat în ziua de 13 iunie poate fi obiectivizat, dacă ne gândim că nimeni nu gândea sau nu prognozam noi o intervenție a acestor forțe extremiste, pe care le-am putea califica ca *fiind forțe de tip legionar*, dar nu se putea imagina că va fi un scenariu atât de violent, cu incendieri și cu folosirea armelor, în schimb ar fi putut să stârpească capii acestei burse negre, care au înțeles foarte bine că, în momentul în care dispare Piața Universității, dispare focarul lor de legătură în care Poliția reușește să instaureze ordinea. În mod sigur îi aștepta pedeapsa legală imediată. Ei au fost forța armată de care au dispus cei care au organizat acțiunile.

Lucrurile s-au complicat mult din cauza faptului că intervenția armatei, din motive de necoordonare informațională, din motive că armata se afla din nou în fața unui scenariu imprevizibil au existat ezitări obiective sau subiective. Nu poate fi vorba, în nici un caz, de altceva. Deci, a fost o întârziere până când armata, îndeosebi trupele de parașutiști, dar și alte trupe motorizate și de infanterie au reușit să intervină cu eficacitate la Televiziune – știți, nu mai are rost să vă spun – și la

Continuare în pagina 5

Implicați în discuții

Petre Roman – prim-ministru
Doru Viorel Ursu – tocmai fusese numit ministru de interne
Mihai Șora – ministrul Învățământului
Alexandru Mărgăritescu – ministru adjunct la Ministerul Comerțului Exterior
Anton Vătășescu – viceprim-ministru
Gelu Voican Voiculescu – viceprim-ministru
Adrian Georgescu – ministrul Energiei Electrice
Victor Athanasie Stănculescu – ministrul Apărării
Huidu – ministrul Minelor
Ștefan Pintelie – ministrul Poștelor
Corneliu Burada – ministrul Transporturilor
Ion Cheșa – ministrul Industriei Metalurgice
Sergiu Celac – ministrul Afacerilor Externe
Surdu Soreanu Raul Victor – ministru adjunct al Agriculturii și Alimentației
Vasile Baltac – adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice
Ioan Pățan – ministrul Finanțelor
Ioan Folea – ministru al Geodeziei
Victor Murea – ministru Petrolului
Gheorghe Caranfil – ministrul Industriei Chimice
Teofil Pop – ministrul Justiției
Mircea Angelescu – ministrul Sportului

Urmare din pagina 4

Ministerul de Interne şi să stabilizeze situaţia. Dar în momentele de seară, către orele 20.00-21.00, când erau dezlănţuiţi, atunci am înţeles noi că ne aflăm în faţa unei acţiuni cu totul speciale şi a urmat comunicatul preşedintelui Republicii, pe care îl cunoaşteţi. La acest comunicat au răspuns, într-o anumită măsură cu întârziere, cetăţenii Capitalei comunicatul adresa un apel cetăţenilor Capitalei, iar către dimineaţă ne-am trezit cu minerii, pe care nu i-am adus în mod explicit, dar care mocneau demult faţă de ceea ce vedeau şi de insultele la adresa lor, care nu mai conteneau. Din acest moment începe o parte care ne-a creat mari probleme vis à vis de străinătate. Noi am cerut minerilor să rămână numai în Piaţa Universităţii şi să nu facă altceva decât să stea acolo. Ei însă nu s-au limitat la aceasta. Era o stare de surescitare, au înţeles care era sensul acţiunilor violente de destabilizare, de distrugere a ţesăturii statale şi, din păcate, au luat asupra lor, fără să poată fi opriţi în totalitate, acţiuni reprobabile, adică molestarea unor cetăţeni, pătrunderea în sediile unor partide politice, lovirea unor cetăţeni, au pătruns şi la Universitate. Este adevărat că au găsit lucruri foarte compromiţătoare la adresa unui partid politic, precum şi la adresa celor care s-au folosit de clădirea Universităţii.

La Partidul Naţional Ţărănesc – creştin şi democrat s-au găsit baterii de sticle incendiare, muniţie, nişte fiole cu nişte substanţe halucinogene şi materiale de propagandă cu caracter legionar net, cu chemări la violenţă, instigare ş.a.m.d.

Din păcate, în subsolul clădirii Universităţii, în clubul studenţesc, s-au găsit 22 arme de sport cu glonţ, ceea ce i-a incitat foarte rău pe cei care le-au descoperit, iar asupra acestui individ, Marian Munteanu, când a fost prins – el ieşea de acolo – s-au găsit un dosar voluminos de la Serviciul Român de Informaţii – chestiunea este gravă, cum se afla asupra lui?! – şi un sac cu optzeci şi ceva de buletine de identitate. Deci, erau persoane pe care el le controla.

Domnul Petre Roman: La sediul „Asociaţiei 16-22 Decembrie" faimoasa asociaţie a revoluţionarilor „puri", s-au găsit mai multe milioane de lei, zeci de mii de dolari, propagandă de tip legionar, muniţie şi o mulţime de obiecte de luptă (lanţuri, bile, ciomege ş.a.m.d.) şi multe valori.

Mai departe am asistat la scene neplăcute, în care minerii au luat asupra lor sarcini de ordine publică şi au creat o stare de tensiune în oraş în special în rândul studenţilor şi al intelectualităţii, şi atunci bineînţeles că s-a decis imediat retragerea lor. Ceea ce s-a şi întâmplat. Deci, în fond, ieri seara la ora 9.00 toţi minerii au plecat înapoi de unde au veniseră din diverse puncte.

Prezenţa lor în Capitală a fost de circa 30 de ore, destul ca presa străină să facă câteva afirmaţii foarte urâte, întâi să afirme că noi am provocat acele violenţe pentru a justifica venirea minerilor şi răfuielile. Mă şi mir că o asemenea acuzaţie poate să se facă, mă întreb ce sorţi de izbândă are?

Ce credibilitate are? Eram într-o situaţie de perfectă stabilitate, după alegeri, în care câştigasem o mare majoritate, e absurd să spui că cineva avea interes în momentul ăla. Dacă ar fi fost într-o situaţie limită, hai să zic, dar într-o situaţie perfect clară din punct de vedere democratic, această acuzaţie este absurdă. Din păcate, ea a apărut şi ea este urmare însă a exceselor comise de mineri în anumite puncte. Deci, în afară de descoperirile care s-au făcut în aceste sedii, interpelarea unor cetăţeni şi aşa mai departe, molestarea lor, aceasta a fost de natură să provoace multă emoţie, tensiune în afară şi acuzaţii imediate că se reîncearcă sub o formă sau alta, instaurarea (lipsă text – n.r.).

Deci minerii au fost retraşi; forţele de ordine combinate poliţie şi armată sunt stăpâne în întregime pe situaţie şi este evident că noi trebuie să adoptăm o atitudine atât vis à vis de cele întâmplate, cât şi mai ales de răspunderea ce ne revine în organizarea de aşa manieră a măsurilor de ordine publică şi a asigurării legalităţii încât să nu se mai producă nici violenţe şi punerea în pericol a instituţiilor statului şi nici asumarea răspunderilor de ordine publică de către forţe neîntemeiate legal.

Între aceste măsuri, ca o primă măsură pentru a ajuta reformarea întregului aparat poliţienesc şi de ordine, a şi început pe o bază nouă prin numirea domnului Doru Viorel Ursu ca ministru de Interne, care preia conducerea ministerului într-un moment foarte greu. Şi, în măsura în care este posibil, eu evident mai mult, dumneavoastră în măsura în care este necesar să-i acordăm ajutorul pe care l-ar cere şi l-ar necesita. Pentru că din parte a cetăţenilor se aşteaptă ca poliţia să devină fermă şi să elimine definitiv pegra bucureşteană, din partea altor categorii de cetăţeni, marii mase, se cere să fie linişte şi din partea altei categorii de cetăţeni, intelectualitatea, studenţii, se cere un dialog ca să înţeleagă, ca să se asocieze, sper eu, acţiunii guvernamentale şi forţelor de ordine publică.

Sigur, nu trebuie să generalizăm, dar în rândul studenţilor, în special, este, a apărut o emoţie, aşa o surescitare, aproape o isterizare, apropo de aceste evenimente, fiindcă un număr dintre ei au fost molestaţi de mineri şi sigur că asta i-a nemulţumit.

Cu ei trebuie discutat, pentru că ei trebuie şi sper să înţeleagă că prima parte a scenariului, acela al violenţei, era cel mai periculos şi cel mai grav. Or lor acea parte li s-a părut la început o joacă de copii. N-au participat studenţi la aceste acţiuni, ăsta este un lucru foarte important. N-au participat studenţii la aceste acţiuni, intelectualitatea nici vorbă, e un lucru bun şi pozitiv şi noi trebuie să-l subliniem în declaraţia noastră.

Şi delimitându-ne de excesele şi acţiunile neîntemeiate legal ale minerilor, dar au fost şi multe provocări, foarte multe provocări. Adică, de exemplu, ceea ce s-a întâmplat în noaptea asta la Universitate, după părerea mea, este o acţiune de promovare, nu este o acţiune a minerilor.

Domnul Şora, fiindcă sunteţi aici, am avut o discuţie cu cei de la..., cu forţele de ordine care erau acolo şi cu o serie de persoane care erau în Universitate şi se pare că lucrurile concordă, ceea ce s-a întâmplat în noaptea asta a fost o acţiune premeditată, de provocare, făcută evident că lucrurile trebuie cercetate cu toată atenţia.

Între măsurile concrete, trupele de ordine şi pază devin trupe de jandarmerie, cu scopul concret de a se asigura ordinea publică aşa cum a fost. În afară de aceasta trebuie să organizăm şi o unitate de intervenţie pentru situaţii concrete, deci o unitate de intervenţie dotată cu mijloace moderne, mijloace care nu implică neapărat arme de foc, ci implică în primul rând arme de cu totul altă natură, cu descărcări electrice, capabile să intervină prin forţă, dar e vorba de forţa de a disuada, de a face să îndepărteze pericolul prin mijloace moderne şi bine coordonate. Aceste două lucruri sunt extrem de necesare şi este una din sarcinile pe care şi le-a asumat domnul ministru. Este foarte important să cerem o acţiune imediată şi coordonată de anchetare, lămurire a tuturor acestor evenimente, să punem în evidenţă exact cine sunt cei care se fac responsabili în asemenea lucruri, dar totul prin mijloace legale. Eu cred că nu trebuie să existe ideea că trebuie să existe o comisie specială, lucrurile acestea nu sunt în regulă, pur şi simplu, cei îndreptăţiţi conform legii să facă treaba aceasta să o facă – poliţia şi procuratura, nu este nevoie de altceva, nu cred că mai trebuie să mai implicăm, nu e cazul.

Însă Poliţia să fie fermă, să-şi ia măsurile de întărire necesare. Procuratura trebuie şi ea întărită pentru a avea forţe suficiente de anchetare şi cercetare.

Este interesant un amănunt, nu-i un amănunt care justifică, dar e un amănunt interesant, apropo de totuşi fermitate, în cele 24 de ore, timp în care au fost prezenţi în Capitală minerii, în toată Capitala s-au înregistrat două evenimente, două furturi, nici un fel de alte evenimente. Înainte se înregistrau zilnic în 24 de ore omoruri, violuri, furturi grave, spargeri şi aşa mai departe, s-au înregistrat două furturi.

Domnul Ursu: Şi azi noapte tot două, în 24 de ore tot două.

Domnul Petre Roman: Deci, evident, nu aşa se face ordine, dar asta spune ceva. Atunci când forţele de ordine sunt ferme... dispare pofta de a face asemenea lucruri. Deci este clar că disuadarea, punerea în evidenţă a fermităţii este cea care decide până la urmă în bună măsură succesul.

Evident că poate n-am reuşit să cuprind toate elementele, putem să lămurim orice chestiuni care le aveţi nelămurite, eu vă propun ca în declaraţia noastră, care am început să lucrăm la ea, ar trebui să figureze câteva idei esenţiale. Bineînţeles că puteţi face orice completări consideraţi că este necesar, deci câteva idei fundamentale, şi anume: necesitatea de a lămuri evenimentele, anchetare, cercetare şi aşa mai departe, de a pune în evidenţă toate responsabilităţile pe cale legală, în temei legal, de a ne delimita, de a condamna, bineînţeles, violenţele şi atitudinile violente cu caracter extremist, eu rămân la ideea că erau de tip neofascist. Şi în acelaşi timp, de a ne delimita de excesele din ziua de 14, care se situează în afara cadrului legal şi pe care nu le putem admite, dimpotrivă, trebuie să le considerăm ca negative pentru procesul democratic.

Trebuie să ne delimităm de acţiunile împotriva libertăţii de opinie, fie că-i vorba de partide politice, fie că-i vorba de libertate de expresie. Noi nu putem fi de acord chiar dacă anumite publicaţii au turnat venin, noi nu putem fi de acord cu neapariţia lor din cauză că se opun tipografii sau că... în special ziarul "România liberă", să nu uităm, a apărut cu emblema legionară, am documente istorice clare.

Domnule Şora, va amintiţi?

Domnul Şora: Nu-mi aduc aminte, eram plecat din ţară.

Domnul Petre Roman: Nu se încadrează şi trebuie să spunem că trebuie să avem o lege a presei şi a audiovizualului. În primul rând libertatea trebuie să fie asigurată şi toată mass-media trebuie să aibă răspundere faţă de fenomenele sociale.

Cred că este foarte important ca să arătam că nu se schimbă cu nimic poziţia noastră democratică, nu avem nici un fel de schimbare faţă de procesul democratic care trebuie să se instituţionalizeze. De referit la faptul că această opoziţie să fie constructivă. Până la urmă trebuie să răspundă cineva.

Trebuie să ne referim şi la întărirea forţelor de poliţie şi a necesităţii ca acestea să acţioneze cu fermitate şi în spiritul legii. Ele să fie cele care să asigure ordinea publică.

Cred că, privitor la conştiinţa publică, putem să adresăm un apel şi intelectualităţii şi studenţilor de a ne sprijini în sensul acesta. Şi, evident, afirmând ataşamentul nostru la procesul democratic, trebuie să spunem despre faptul că procesul transformării României implică o completă schimbare, reorientare a aparatului birocratic de stat care trebuie să înceapă să acţioneze într-o idee de economie liberă, sănătoasă, şi de eliminarea oricăror tendinţe de centralism şi interes de grup.

Poate mai sunt şi alte idei, astea sunt... Eu as zice acum să spuneţi şi dumneavoastră părerea şi să încheiem această şedinţă cu această declaraţie. Să aveţi încredere că ceea ce veţi spune, dacă convenim, apare în această declaraţie, timpul a fost şi prea scurt ca să v-o şi prezentăm. Să fiţi convinşi că forma în care apare este forma pe care o convenim aici şi să încheiem această şedinţă cu această declaraţie, pe care s-o dăm publicităţii. Şi ea se constituie un act al responsabilităţii guvernului, o expresie a instituţiei democratice în România şi o garanţie pentru întreaga populaţie că la cârma ţării se află oamenii responsabili.

Domnul Popescu Criveanu: Aş avea o întrebare. În expunerea dumneavoastră mi s-a părut că nu a fost suficient de clar motivul pentru care a fost solicitată intervenţia poliţiei în ziua de 13 iunie 1990. Declaraţia a fost făcută la ora 18,00; se poate presupune că a fost făcută la ora 17,00.

Domnul Petre Roman: Deci, în momentul în care a fost atacată poliţia cu sticlele incendiare şi ni s-a transmis că s-au luat arme şi muniţie din Poliţia Capitalei, atunci s-a făcut această declaraţie, pentru că în acel moment armata nu intervenise să ajute efectiv. Ştirile ne veneau de la Politie – cei care se aflau acolo au putut să

Continuare în pagina 6

transmită până la un punct, după care au fost imobilizați – de la Ministerul de Interne și de la Televiziune. Noi primisem de la Televiziune semnal că sunt atacați și că armata nu s-a opus intrării lor, însă ei au intrat mai târziu în Televiziune, pentru că în interiorul Televiziunii mai existau niște trupe de la pază și ordine, nu militari. Militari erau afară, cu niște taburi blindate.

Deci, în acel moment am dat declarația, în care se făcea apel la cetățenii Capitalei pentru a nu permite ca asemenea eveniment să capete amploare, ea era mai mult de atenționare vis à vis de ce se întâmpla și prima reacție a fost aceea de a fi cât mai departe de locurile în care se desfășurau. În fața acestor elemente s-a dat declarația pe care o știți.

Domnul Mihai Șora: Aș dori o mică nuanță, pentru că în ultima vreme au circulat zvonuri care neliniștesc opinia publică și care sunt de natură ca evenimente reale să fie amplificate în mod nepermis: pe mine m-a frapat un lucru pe care nu îl știam, că la Universitate s-au găsit 22 arme. Eu am fost la Universitate după dumneavoastră, la Institutul de Arhitectură și știu că în gestiunea sălii de sport exista un rastel cu 20 arme; erau arme cu aer comprimat pentru tir sportiv, de un tip vechi.

Domnul Petre Roman: Erau în rastel?

Domnul Mihai Șora: Nu erau, dar eu știu că au fost 20, nu 22 arme. M-a frapat faptul că ați spus 22 de arme. Să nu fie amplificat acest fenomen.

Domnul Petre Roman: De ce nu erau cu aer comprimat, ci cu glonț?

Domnul Alexandru Mărgăritescu: Există arme cu glonț mic de tir, care bate la 50m.

Domnul Petre Roman: De altfel această informație nu a fost dată publicității.

Domnul Alexandru Mărgăritescu: Scrie în ziarul de astăzi.

Domnul Petre Roman: Problema este de a cerceta exact proveniența, dacă au fost utilizate, dacă a avut cineva în vedere ș.a.m.d. De altfel, este vorba de corelarea dintre pătrunderea unor mineri și arme; pentru ei armele sunt arme. Noi avem datoria, în nici un caz, să nu ne grăbim cu judecățile, nici într-un sens, nici în altul.

Domnul Anton Vătășescu: Să se facă rapid a verificare și să se dea o dezmințire, dacă nu este așa.

Domnul Mihai Șora: Trebuie făcut, pentru că există în sânul publicului bucureștean o adevărată dușmănie, în momentul de față, față de studenți, care sunt bănuiți...

Domnul Petre Roman: Noi am afirmat că studenții nu sunt implicați în această treabă și am știut. Eu am avut o legătură permanentă prin domnul Vlăsceanu și cu studenții de la Universitate și cu cei de la Arhitectură. Eu am știut că studenții nu sunt amestecați; am spus și în Conferința de presă de ieri.

Domnul Doru Viorel Ursu: Mai mult decât atât, acum trebuie dat un comunicat în legătură cu această problemă, cu legătura noastră cu studenții, a apelului nostru către ei și al lor către noi de a realiza un dialog și de antrenarea tuturor forțelor armate pentru nonviolență, pentru redobândirea calmului și liniștii.

În spiritul echilibrului, nu exclud deloc ceea ce s-a afirmat că este vorba de arme GECO, pentru că nu am deja date că într-adevăr nu este vorba de arme cu glonț.

Domnul Petre Roman: Aceasta este informația pe care am primit-o eu: „Arme GECO sunt arme de calibru 22, 5,6 mm, de tir sportiv", dar ceea ce spunea domnul Șora, este cu totul altceva.

Domnul Adrian Georgescu: De la 4,5 calibru, sunt cu plumb.

Domnul Gelu Voican: Aș vrea să fac unele adăugiri, cu valoare de mărturie, întrucât în noaptea de 13 spre 14 iunie, împreună cu contraamiralul Dumitrescu, cu profesorul N.S. Dumitru, am fost în punctele calde ale acestor evenimente. Ne-am infiltrat în teatrele de operațiuni – ca să le spun așa – pentru că au fost operațiuni dirijate sub forma unor atacuri armate. Am asistat de aproape cum s-a atacat Ministerul de Interne, se aduceau navete de lăzi de cockteiluri Molotov, preparate undeva în spate, o serie de autoturisme erau golite de benzină cu care se pregăteau sticlele incendiare, alte echipe le aduceau și grupuri organizate în lanțuri le lansau asupra Ministerului de Interne și asupra clădirilor alăturate. A ars o clădire joasă cu arhiva de filme a Ministerului de Interne și Serviciul Roman de Informații.

Acești oameni erau dirijați, aveau anumiți conducători, au avut și arme; au lansat o basculantă incendiată, în care au pus tuburi de oxigen deschise, în speranța că tuburile vor exploda. Spre norocul tuturor, tuburile nu au explodat. Ei sau retras preventiv. În momente critice, din Ministerul de Interne s-a tras în sus și atunci din rândul atacatorilor s-a tras cu arma de foc asupra Ministerului de Interne, arme furate de la sediul Poliției Capitalei – erau focuri de pistolet și de armă automată. Acești oameni au perseverat tot timpul; chiar și când taburile s-au aliniat în spatele Ministerului de Interne au continuat să arunce cu sticle incendiare și nu au părăsit decât cu greu locul, numai în momentul atacului trupelor de parașutiști. După aceea, ele s-au retras pe vechiul sediu al lor – la Piața Universității – și când au auzit că vin minerii – eu veneam dinspre bulevardul 6 Martie – s-au refugiat în dreptul liniei de tramvai de la hotelul Modern. Acolo a fost ultimul punct de rezistență al acestor derbedei, care erau tineri debusolați și țigani și chiar adolescenți. Ne-au întâmpinat – eu personal am fost într-un ARO cu câțiva parașutiști – cu sticle incendiare care au luat foc pe trotuar și partea carosabilă, s-au împrăștiat pe toate străzile și au fost prinși, unii în curtea Bisericii Armenești (s-au refugiat în toate blocurile, prin ganguri și au fost prinse 30-40 de persoane dispersate). În același timp, în spate, minerii au intrat în sediul PNȚ-cd și la întoarcere am văzut navetele de sticle incendiare care se aflau în subsolul sediului partidului. Ziaristul Băzălan a văzut în timpul zilei că s-au scos lăzi cu sticle de la sediul partidului, dar nu a putut să se apropie. Clar, acest partid este amestecat direct în evenimentele care s-au desfășurat.

De asemenea, tot în noaptea respectivă, am fost la Televiziune și de sus am urmărit cum trupele de parașutiști au încercat să învăluie atacatorii televiziunii, care aruncau încă cu pietre și la ora 1.00 noaptea. Grosul a scăpat fugind spre Piața Aviatorilor.

Am asistat la aducerea primilor arestați și prinși în curtea Televiziunii: majoritatea erau țigani și oameni fără căpătâi, tineri, câteva femei și fete, oameni de proastă calitate. Majoritatea nu știau pentru ce erau acolo.

Evident că organizatorii, instigatorii fugiseră de mult și toți factorii importanți nu s-au expus până în ultimul moment să fie prinși asupra faptului. Totuși, este semnificativ că Nica Leon a acționat la Ministerul de Interne, Mihai Lupoi la Ministerul de Interne și la sediul Poliției Capitalei, Marian Munteanu a fost prins la Universitate, Petrina a fost văzut la Televiziune și a fost prins aici, lovind cu mașina 3 persoane în tentativa de o scăpa – totuși a fost eliberat. Adică, sunt fapte certe, care dovedesc că am fost supuși unei acțiuni organizate, chiar dacă desfășurată haotic, cu oameni care nu aveau o pregătire, însă au fost o masă oarbă de manevră în mana unor oameni cu planuri foarte bine organizate.

În ce privește minerii, sigur sunt condamnabile acele incidente, însă eu am fost cu mașina în oraș și în 15 locuri, la intersecții, am fost opriți, legitimați, controlat portbagajul mașinii, și pot să spun că nu o făceau de o manieră supărătoare, însă asemenea incidente pot genera conflicte și se poate ajunge la agresiuni. Însă, nu peste tot unde minerii și-au exercitat această insolită formă de control și de exercițiu, desigur ilegal, din partea unor civili asupra unor civili, nu s-au produs violențe și tot felul de agresiuni. De foarte multe ori bucureștenii sunt cei care au insultat și s-au ales cu riposte nedorite.

Domnul Victor Stănculescu: Aș vrea să fac câteva sublinieri în spiritul celor prezentate. În primul rând, este clar că s-a apreciat de cei care au analizat aceste probleme, pe baza acumulării unor fapte concrete în special toleranța din Piața Universității, că sunt slăbiciuni la nivelul guvernului și la nivelul conducerii, că am acționat, în consecință, în mod negativ.

În al doilea rând problema responsabilității apărării unor obiective. Deși a fost clară din punct de vedere militar, totuși, în momentul când au apărut fenomenele de care s-a vorbit, au început să apară neînțelegeri în aplicarea sarcinilor respective. Adică, atâta timp cât armata a avut conducerea unică la unele puncte armata conducea; s-a stabilit, după aceea, să intrăm în ordinea de drept și, ca urmare armata și-a retras forțele, rămânând numai câteva elemente reprezentative – ca fotografie – fără să mai aibă elementele de forță. Normal – și aceasta este sublinierea pe care vreau să o fac – trebuie să revenim rapid, prin măsurile care se iau, pentru asigurarea funcționării tuturor pârghiilor statului de drept, inclusiv Procuratura, Justiția, pentru a lămuri evenimentele din aceste zile.

Prezența minerilor am considerat-o benefică din anumite puncte de vedere, dar așa cum a fost dată declarația din partea președintelui Uniunii Scriitorilor, de aseară, se pare că s-au creat confuzii în relațiile dintre anumite părți ale societății și trebuie ca, prin declarația care se dă de guvern, să lămurim și aceste puncte de vedere. În plus, aș vrea să se lămurească situația ultimului grup de mineri care nu au putut pleca cu ultimele eșaloane și pe care i-am invitat să locuiască în cazărmile noastre pentru a nu mai face acțiuni necontrolate. Aș vrea să subliniez, pentru Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale și pentru Ministerul Minelor, că starea echipamentului de protecție este deplorabilă, erau într-un hal fără hal, a trebuit să le schimbăm hainele, condiții în care spun că așa trăiesc și muncesc în mine.

În legătură cu acțiunile care s-au petrecut în zilele respective, aș vrea să spun că, dacă nu vom pune la punct sistemul de informații, la care să participe și reprezentanții guvernului, prin informațiile pe care le pot da din locurile de muncă, dar coordonate de Serviciul Român de Informații (căruia aș ruga pe domnul primministru să i se adreseze), să avem informații mai clare pentru că era clar că până la orele 14,00, când a început acțiunea, nu existau elemente care să arate că va exploda sub această formă o acțiune care, ca amploare, arată că s-a pregătit anterior.

As vrea să fac o anumită apreciere, că este păcat că în Capitală, unde există atâta populație organizată în întreprinderi, este a treia oară când trebuie să vină minerii să sprijine niște acțiuni ale statului de drept și nu am avut din uzine o participare semnificativă decât după ce fenomenele s-au amplificat, dar și atunci au apărut mai întâi cei din provincie.

Domnul Stănculescu: Aș ruga foarte mult, domnule prim-ministru, ca ceea ce prezentăm noi ca poziție a Guvernului să fie prezentat de cine se va stabili din partea Guvernului, urgent, în cele două Camere. Și punerea în acțiune a reprezentanților celar două Camere, pentru ca acestea să stabilească poziția viitoare și modul cum să se acționeze în statul de drept, pe care vrem să-l creăm și să-l întărim ca atare.

Așa cum v-am informat, și noi avem informații pe linie externă că foarte multe acțiuni care au fost grave împotriva organelor din stat au fost trecute cu vederea de reprezentanții presei străine, care unii din ei stau de mult în București, și ne întrebam dacă servesc în adevărat sens presa liberă și informația liberă. Și modul cum au prezentat, în special partea a doua, și au amplificat-o prezența și acțiunea minerilor, care, de asemenea, spun că în unele locuri, așa cum a spus domnul vice-prim-ministru, au depășit, să zicem așa, nórmele legale de conduită ale cetățenilor într-o Capitală cum este Bucureștiul.

Cred ca necesitatea de a continua dialogul este absolut necesară. Eu vă informez că, de comun acord cu ministrul de interne, noi coordonăm activitățile, în raport de îmbunătățirea sistemului informativ și a datelor pe care le avem, va trebui în câteva zile, apreciind că se poate liniști opinia publică și asigura descurajarea oricăror acțiuni violente din partea oricui, să readucem Bucureștiul la starea de normal, unitățile să reintre în cazărmi și să rămână numai supravegherea strict necesară și să definim, împreună cu Ministerul de Interne, responsabilitățile pentru apărarea unor anumite obiective deosebite, cu puncte fixe și unități de intervenție.

Continuare în numărul următor

• TELEGRAFIC • TELEGRAFIC • TELEGRAFIC • TELEGRAFIC • TELEGRAFIC •

• **Dragi concetăţeni, am băgat-o pe mânecă!** Guvernul nostru iubit şi democratic ales a stabilit necesarul minim lunar, cu care ni se indică să ne mulţumim pentru hrană, întreţinere, medicamente şi ţoale: 980.000 lei, coşul minim lunar recent aprobat. • Când te uiţi la scumpii noştri guvernanţi şi parlamentari cât sunt de durdulii, de trandafirii, de rozulii, ce fălcuţe slăninoase le atârnă peste gulerele scrobite, ce burtici dolofane le tresaltă în cingători, ce funduri monumentale îşi lăţesc în fotolii, te întrebi dacă nu cumva le-ar fi lor mai de folos să se mulţumească cu coşul minim lunar pe care ni-l destinează nouă.

• **Tot vorbim de coş zilnic**: constatăm cu interes că rata medie a inflaţiei, comunicată de institutul naţional de statistică pentru aprilie 2001 şi pentru primele 4 luni din an, însumează nu mai puţin de 11,1%, în care ponderea principală o au scumpirile la alimente. • Cel mai tare a sărit preţul la carnea de pui, cu 25%. Păi normal, că oriunde te plimbi prin ţară vezi pe marginea drumului clădirile abandonate, în ruină ale crescătoriilor de păsări. Ce nevoie are românul de crescătorii?

• **Am văzut-o şi pe-asta!** Majestatea sa Regele Mihai a fost blagoslovit de generoşii noştri guvernanţi cu Palatul Elisabeta, ca să locuiască într-însul. • Lasă că grozav ne place să vedem cât sunt politicienii noştri de darnici cu bunul altuia, că i-au dat Regelui unul din bunurile care-i aparţineau oricum iar acum se dau mari de parcă ar trebui să-i admirăm cât sunt de mărinimoşi! • Mai problematic e să îl vedem pe Majestatea Sa în casa lui de la şosea. • Ne-ar plăcea să-l ştim acolo, dar din chestia asta cred că singurii care câştigă cu adevărat ceva sunt PDSR-ul şi luminatul său conducător, care se îmbracă acum ca lupii în blană de oaie şi se dau oameni cu obraz subţire şi cinstiţi, care înapoiază fiecăruia ce-i al său. • Asta în timp ce imobilele furate de stat şi vândute rămân pierdute pentru proprietarii lor de drept, fiind sistematic împinse către hoţii care le-au «cumpărat» pe mai nimic de la hoţul cel mare, adică statul.

• **Căsăpirea câinilor comunitari** continuă pe înfundate, în timp ce la televiziunile străine apar imagini oribile, cu ajutorul cărora se întăreşte impresia generală a europenilor că românii sunt nişte troglodiţi sălbatici, nişte fiare primitive care nu-şi pot gospodări ţara decât asasinând nevinovatele făpturi ale Domnului. • Asta în timp ce capitala României, care aspiră la rangul de metropolă europeană, se sufocă în mizerie, în timp ce intrările principale în Bucureşti sunt mărginite de kilometri de gunoaie, în timp ce aerul este poluat de nori deşi de gaze de eşapament care ies prin coada autobuzelor părăginite ale municipalităţii şi în timp ce lacurile din jurul oraşului sunt o adevărată cloacă de fecale deversate de la «canalizările» vilelor încropiţilor, care, cu nesimţire, şi-au construit closete cu apă curentă, care însă se varsă direct în apa lacului din faţa casei.

• **Din ce în ce mai des îi creşte inima** românului văzând la televizor cum haite mari de poliţişti tabără asupra cuiburilor de infractori şi mai prind câţiva dintre cei daţi în urmărire generală. • Problema e că, judecând obiectiv, infractorii sunt atât de mulţi, încât raziile astea sunt ca o picătură de apă în ocean. • Nu zice nimeni însă că nu e bine să nu se încerce tot ce e posibil în direcţia stopării hoţiilor şi escrocheriilor. • De pildă, numai la ultima razie în celebrul complex „Europa” din capătul Colentinei, poliţiştii au arestat 14 persoane date în urmărire generală, 13 infractori proaspăt depistaţi (din cei 44 prinşi cu mâna în sac), au descoperit mărfuri falsificate, în general alcooluri, în valoare de 750 milioane lei şi le-au retras de la vânzare, au prins pe un egiptean care vindea cu seninătate, oricui, facturi şi chitanţe fiscale false. • Poliţia a mai prins, numai în ziua de joi 10 mai, câţiva hoţomani care spărgeau maşini, doi autori ai unor violuri, câteva prostituate etc. • Asta nu influenţează cu nimic activitatea «domnişoarelor» de pe bulevardul Lascăr Catargiu, (care se întinde elegant din Piaţa Romană până în Piaţa Victoriei, la Guvern), pe care domnişoare le văd în fiecare noapte pe la 12, când plimb câinele: dumnealor se fâţâie nestingherite pe trotuare, adeseori chiar pe vizavi de Secţia 1 Poliţie, agăţând graţios automobiliştii care se lasă. • Ce vă spuneam? Infractorii sunt mult mai mulţi decât poliţiştii.

• **Pedesereul nu iartă Peneţeul,** nici măcar când acesta din urmă zace mort pe caldarâm: primarul pedeserist din sectorul 2 s-a repezit ca un uliu în Administraţia Pieţelor din sus-zisul sector, pe care o învinuieşte de toate mizeriile din comerţul care se practică în pieţe. • Fostul director general al Administraţiei Pieţelor din sector ţipă ca din gură de şarpe că măsurile luate împotriva fostei administraţii sunt motivate politic, pentru că toţi capii administraţiei sunt ţărănişti. • O fi, dar mizeria şi hoţia din Piaţa Obor parcă n-au culoare politică. • E adevărat că în cele şase luni de când s-a schimbat puterea, n-am văzut nici o ameliorare în Obor.

• **Tot soiul de dame de moravuri uşoare** îşi expun carcasele mai mult sau mai puţin deteriorate prin ziare, care speră să-şi facă, în felul acesta, rost de audienţă. • Nu ştiu cine s-ar lăsa ispitit să cumpere ziare în care apar fotografii mari de ţâţe dărăpănate, de burţi deşucheate, de picioare scurte şi funduri joase, agrementate de figuri de târfe de duzină, care parcă-şi vând farmecele cam ţigăneşte la tarabă. • Nu că amatorii de bordel n-ar fi mulţi, dar există totuşi un barem estetic, la care ziarele ar face bine să se gândească puţin înainte de a-şi jegoşi paginile cu asemenea imagini.

• **Emulat de climatul sexual** care forfoteşte prin dulcele spaţiu mioritic, primarului din Horea, localitate altminteri cunoscută în istorie, i-a trăsnit prin minte să reînvie una din tradiţiile locale, mai puţin onorabilă şi probabil mai mult profitabilă. • Se spune că, din vechime, locuitorii din satele Giurgiuţ, Buteşti, Zânzeşti şi Petreasa, bărbaţi şi femei, se căţărau pe un deal numit „Dâmbul lui Gâf” şi se dedau acolo la împerecheri viforoase, cu cine le cădea la înde...mână. • Cică prin anii '50-'60, autorităţile comuniste au pus capăt interesantului obicei, mai ales când au constatat că toată suflarea din satele respective era bolnavă de sifilis şi de alte bucurii venerice. • Ei bine, credeţi că au făcut autorităţile locale în ultima vreme? Au modernizat drumul spre „Dâmbul lui Gâf” (numit astfel probabil şi după gâfâielile din timpul urcării, dar şi după cele din timpul „respectării tradiţiei”), astfel încât amatorii de împerecheri animalice să poată urca pe deal cu maşina; mai mult, primarul din Horea a comandat un pliant, care să popularizeze atracţiunile locale, sperând în propăşirea turismului. • La halul în care a ajuns morala românilor, n-ar fi de mirare ca dâmbul cu pricina să devină un adevărat loc de pelerinaj.

• **Cu o faţă solemnă şi adânc jignită**, domnul Stoica, căpetenia PNL, a rupt în faţa camerelor de televiziune protocolul cu PDSR. • Naiv, tot dumnealui a dat publicităţii indignarea partidului pe care-l reprezintă în faţa lipsei de cuvânt a Pedesereului, care, mirare mare, nu şi-a ţinut promisiunile pe care le-a făcut cu ocazia alegerilor. • Dacă n-am şti că domnul Stoica este un abil avocat, o minte şcolită la subtilităţile ştiinţei dreptului, am crede şi noi cu naivitate că domnia sa chiar cu inocenţă a crezut o clipă promisiunile lupilor în blană de oaie. • Dar aşa, în faţa acestei reacţii violente, nu putem reacţiona la rândul nostru decât cu un surâs blazat.

• **Mare emoţie, mare cu legea** care se discută la unguri despre statutul maghiarilor din afara hotarelor Ungariei şi despre avantajele pe care statul maghiar vrea să le facă acestor cetăţeni. • Păi, dacă statul maghiar le plăteşte maghiarilor din România studii în limba ungară, dacă le face pe banii lui facultate particulară, dacă acestor cetăţeni români de etnie maghiară le convine să-şi creeze singuri un ghetto în care să se închidă, dacă le convine să nu înţeleagă limba ţării în care locuiesc, dacă le convine să aibă dezavantajul de a nu putea comunica cu eventualii pacienţi (dacă urmează facultatea de medicină), clienţi (dacă urmează dreptul) etc., dacă le convine să-şi restrângă astfel de bună voie aria unor relaţii profitabile, fireşti, atunci mi se pare tot atât de firesc să fie lăsaţi să o facă, fără comentarii. • Iar când vor constata că şi-au creat singuri restricţii şi dificultăţi, că nu le rămâne decât eventual să emigreze în ţara în care maghiara este limba tuturor, atunci nu vor putea protesta că au fost departajaţi de autorităţile române. • Dacă cineva vrea să-şi bată singur cuie în picior, e bine să fie lăsat să o facă şi să constate singur că nu e plăcut.

• **Cel mai original politician al nostru**, mă refer la «tribunul» Vadim, a ieşit iar ca untdelemnul deasupra apei, atât pe plan intern cât şi pe plan extern. • Pe plan intern, s-a ilustrat prin serbarea cu hăuleli populare oferite ca prinos lui Ilie Ilaşcu, manifestare la care au contribuit nemijlocit celebrii parlamentari PRM specialişti în muzică populară, dar mai puţin specialişti în politică. • (Apropo de marele patriot român, e amuzant spectacolul domnilor Ion Iliescu şi Vadim Tudor, care se încaieră pe Ilaşcu exact ca doi câini flămânzi ce se încaieră pe un os). • Pe plan extern, Vadimul nostru naţional a trezit uimirea mapamondului dând un interviu într-un ziar portughez, în care interviu declară, nici mai mult nici mai puţin, că va adopta 70.000 (şaptezeci de mii) de câini vagabonzi, cărora le va oferi condiţii de viaţă decente într-un spaţiu special de la marginea Bucureştilor, donaţie a unui bogat şi misterios om de afaceri. • Întotdeauna am admirat înţelepciunea populară, care spune că fiecare om are ceva bun în el. • Ei bine, uite că şi Vadim are ceva bun: iubeşte animalele, dom'le!

Telegrafist

ILAŞCU LIBER!

Pe neaşteptate Ilie Ilaşcu a fost eliberat din închisoarea separatiştilor transnistreni. Bănuim cine este autorul acestui act politic. Marionetele de la Tiraspol au fost manevrate de cineva şi noi credem că acel cineva este la Moscova, şi nu la Chişinău sau Bucureşti.

Pentru a scăpa de criticile OSCE, Moscova a ales eliberarea lui Ilaşcu, menţinerea statuquo-ului în Transnistria şi întărirea represiunii în Cecenia.

Este o modalitate de fentare a opiniei publice şi a instituţiilor europene.

Ilaşcu însuşi a fost preluat de autorităţile române, adică PDSR, care şi-l dispută cu PRM, al cărui senator este, dispută în bună tradiţie a mocirlei politice dâmboviţene.

Nu au fost economisite epitetele ditirambice la adresa patriotului român. Ilaşcu însuşi s-a comportat cu demnitate considerându-se nici „erou" nici „patriot", ci pur şi simplu un român care şi-a făcut datoria faţă de ţara şi poporul lui.

Noţiunilor de datorie, de normalitate în acţiunile sale care-l caracterizează pe Ilaşcu li se opun „drepturile" şi interesele diverse ale clasei politice corupte şi lipsite de principii. În schimb, milioane de români din stânga şi din dreapta Prutului îşi fac cu modestie şi pe tăcute datoria faţă de ei înşişi, familie şi societate.

Această majoritate muncitoare, tăcută şi în suferinţă poate deveni sprijinul politic şi posibil electoral al luptătorului, aşa cum singur îşi spune Ilaşcu care poate ajunge o personalitate unificatoare a naţiunii prin suferinţa şi tenacitatea sa, întru idealul de unire a tuturor românilor.

• **Smirnov provoacă**. La mănăstirea Noul Neamţ s-a creat o atmosferă tensionată datorită faptului că la conducerea Seminarului Teologic de acolo a fost numit, de către Patriarhul Alexei al Întregii Rusii, episcopul Iustinian de la Tiraspol. Călugării şi profesorii teologi ce slujesc şi predau în limba română se tem că Iustinian îi va obliga la folosirea limbii ruse. Pentru a media acest conflict preşedintele Voronin împreună cu mitropolitul Moldovei Serafim au încercat să ajungă la mănăstirea Noul Neamţ situată pe malul drept al Nistrului dar controlată de separatiştii de la Tiraspol. Grănicerii i-au împiedicat atât pe Voronin cât şi pe mitropolitul Serafim să treacă, sub cuvânt că Smirnov nu îi acceptă nici ca persoane fizice, nici ca persoane oficiale. Voronin, ca orice elev disciplinat, a declarat presei că-l va reclama pe Smirnov la Moscova. Aşteptăm reacţia stăpânului moscovit.

• **Sondajul CURS** efectuat pentru Centrul de Studii Politice şi Analiză Comparativă în aprilie a.c. indică o intenţie de vot de 56% pentru PDSR, 15% PRM, 11%, PNL câte 6% pentru PD şi UDMR, 3% PNŢCD. 28% sunt nehotărâţi sau nu ar vota. Merită a fi semnalată tendinţa de creştere a popularităţii coaliţiei de guvernământ care o repetă pe cea a CDR de acum patru ani, fenomen cunoscut sub numele de «vot postelectoral pentru învingător».

Instituţiile în care populaţia are încredere sunt Biserica 86,3%, Armata 76,7% şi Preşedinţia 52,9%. Neîncredere se manifestă faţă de Justiţie 72,8%, Parlament 69,2%, Poliţie 67,2%, Sindicate 65%.

• **Alt sondaj**, al Biroului de Cercetări Sociale, arată modificări în cota de popularitate a partidelor politice: PDSR coboară la 49%, PRM urcă la 17%, PNL obţine 9,7%, PD 8,2%, UDMR 6%, PNŢCD 3,4%, ApR 2,7%, alte formaţiuni 4%.

Cota de popularitate a oamenilor politici este de 62% pentru Traian Băsescu, 55% Adrian Năstase, 50% Ion Iliescu, 44% Theodor Stolojan, 40% Mugur Isărescu.

• **Eurobarometrul de primăvară**, un sondaj de opinie efectuat la cererea Comisiei Europene, arată că statele cele mai agreate pentru aderare la UE sunt Malta 48% şi Ungaria 46%. Ultimele state de pe lista de candidate sunt Bulgaria cu 35%, România 33%, Turcia 30%.

• **În sfârşit România se interesează** de soarta aromânilor din Balcani. Tratatul de prietenie cu Macedonia semnat la Bucureşti la 30 aprilie a.c. stipulează în articolul 12 că, luând notă de Recomandarea 1333/1997 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, referitoare la situaţia culturii şi limbii aromânilor, Macedonia va acorda aromânilor dreptul de a învăţa şi de a avea publicaţii şi emisiuni radiotelevizate în limba maternă.

• **Vizita lui Voronin la Bucureşti,** a doua vizită peste hotare după cea de la Moscova, a fost un succes, cele două regimuri politice comuniste, unul declarat, celălalt camuflat, s-au înţeles de minune. S-au înţeles pe spinarea poporului român de pe cele două maluri ale Prutului. Declaraţiile celor împricinaţi o atestă. Astfel Nicolae Văcăroiu declara că întâlnirea a fost «deosebit de fructuoasă», permiţând dezvoltarea unei «relaţii privilegiate». Voronin la rândul său a afirmat: «Sunt acceptat şi primit cu mare interes şi cu dorinţă din partea conducerii la vârf a României şi cu mare interes pentru ceea ce se petrece azi în Republica Moldova.

Pentru mine acesta este un vot de încredere... România ne susţine pe noi în intenţiile noastre şi noi susţinem ceea ce se face în România». Iar Ion Ilici Iliescu încercând să ascundă conivenţa ideologică cu interlocutorul său, a declarat că conducerea României se străduieşte «să facă abstracţie de deosebirile fireşti, de natură politică, ideologică». «Păşiţi înainte, tovarăşi»...

• **SRI recunoaşte** că în anul 1993 au fost confecţionate dosare unor oameni politici. În speţă este vorba de dosarul de agent KGB al actualului director SRI, Radu Timofte. Sunt anchetaţi în această afacere un număr de ofiţeri SRI ale căror nume nu au fost date publicităţii. Directorul de atunci (1993) al SRI, Virgil Măgureanu, a contestat că ar fi dat el sau altcineva din conducerea SRI ordin de alcătuire a unor dosare false şi cere să fie prezentate public asemenea ordine scrise dacă ele există. Secretul investigaţiei şi opacitatea aşa-ziselor informaţii puse în circulaţie de SRI ne fac să credem că rezolvarea misterului dosarelor trucate mai are de aşteptat. Oricum, mărturisirea SRI, după numeroase dezminţiri, este una de senzaţie.

• **Prefecţii PDSR** din Bihor, Mehedinţi şi Gorj care au fost reclamaţi la guvern şi cercetaţi de Corpul de Control al primului-ministru au fost cu toţii inocentaţi de Adrian Năstase. Relatăm cazul amuzant al unuia singur, prefectul din Turnu-Severin, care şi-a numit soţia şefă de cabinet a chiar prefectului, soţul său. Întrucât organele de control i-au bătut obrazul prefectului şi soţiei sale, aceasta a declarat cu demnitate că îşi dă «demisia de onoare» din funcţia de şefă de cabinet a soţului ei. La atâta demnitate şi onoare de care dau dovada micii satrapi locali ai PDSR, Adrian Năstase, şeful lor, nu putea răspunde decât cu înţelegere.

• **Rudele primului-ministru** au prins şi ele aripi după victoria în alegeri a PDSR. Astfel, sora premierului, Dana Barb, a fost numită membră în Consiliul de încredere al SIF Muntenia; cumnata, Rodica Nicolescu, a fost numită director general adjunct al Tarom; Gabriel Ionescu, care se laudă că e nepotul soţiei premierului, a fost numit şef al Biroului de informatizare din Ministerul Informaţiilor Publice şi consilier al ministrului; aflăm în fine că vestitul Ristea Priboi este naşul de cununie al soţilor Adrian şi Dana Năstase.

Admirăm solidaritatea de familie a primului-ministru.

Editor: **Editura Vremea**, înregistrată la Registrul Comerţului sub nr. 40/3296/1991
Adresa: Str. Constantin Daniel nr. 14, Sector 1 Bucureşti.
Telefon: 3358131; fax: 3110219
e-mail: vremea@fx. ro
Directorul publicaţiei: **Nicolae Henegariu**
Redactori: **Silvia Colfescu**
Maria Giugariu
Bogdan Rădulescu
Corneliu Tomescu
Corespondenţi externi:
Aurel Sergiu Marinescu (New York)
Şerban Manu (Paris)
Secretariat: **Anda Simian**
Tiparul: **S.C. Tipografia Cassandra**
ISSN – 1454-2579

Abonamente se pot face la Oficiile poştale.
Catalog RODIPET Nr. 2273
Abonamente externe anuale:
- Pentru Europa 12 USD
- În afara Europei 24 USD
Cecurile pot fi trimise direct Editurii sau la B.C.R. Filiala Sector 1 Bucureşti în contul: 2511.1-1516.9 USD